

Акторка Римма Зюбіна носила їжу на Майдан, відмовилась від російських фільмів і називає «1+1» рабами

с. 16–17 »

Читанка для всіх

20 лютого
2020 року №2 (16)
Ціна 10 грн

корисні поради

І м'ясні,
і пісні —
голубці
смакують
всі!

● **СКУШТУЙТЕ!**

Найцікавіші
і перевірені рецепти
пропонуємо вашій
увазі

с. 20–21 »

Хірург Юрій Хавер
провів у зоні АТО
понад
500 операцій

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** «Виходиш з операційної не в білому, а в червоному від крові халаті, мов різник»

с. 4–5 »

Любомир ГУЗАР:
«Голодного
можна купити,
а вільного —
тільки вбити»

● **ЗОЛОТІ СЛОВА** У народі говорили, що в його присутності замовкали політики та олігархи, циніки та скептики, амбіційна молодь і люди з досвідом

с. 6–7 »

● **ЧАРІВНА ГОЛКА**
Схема
ВИШИВКИ

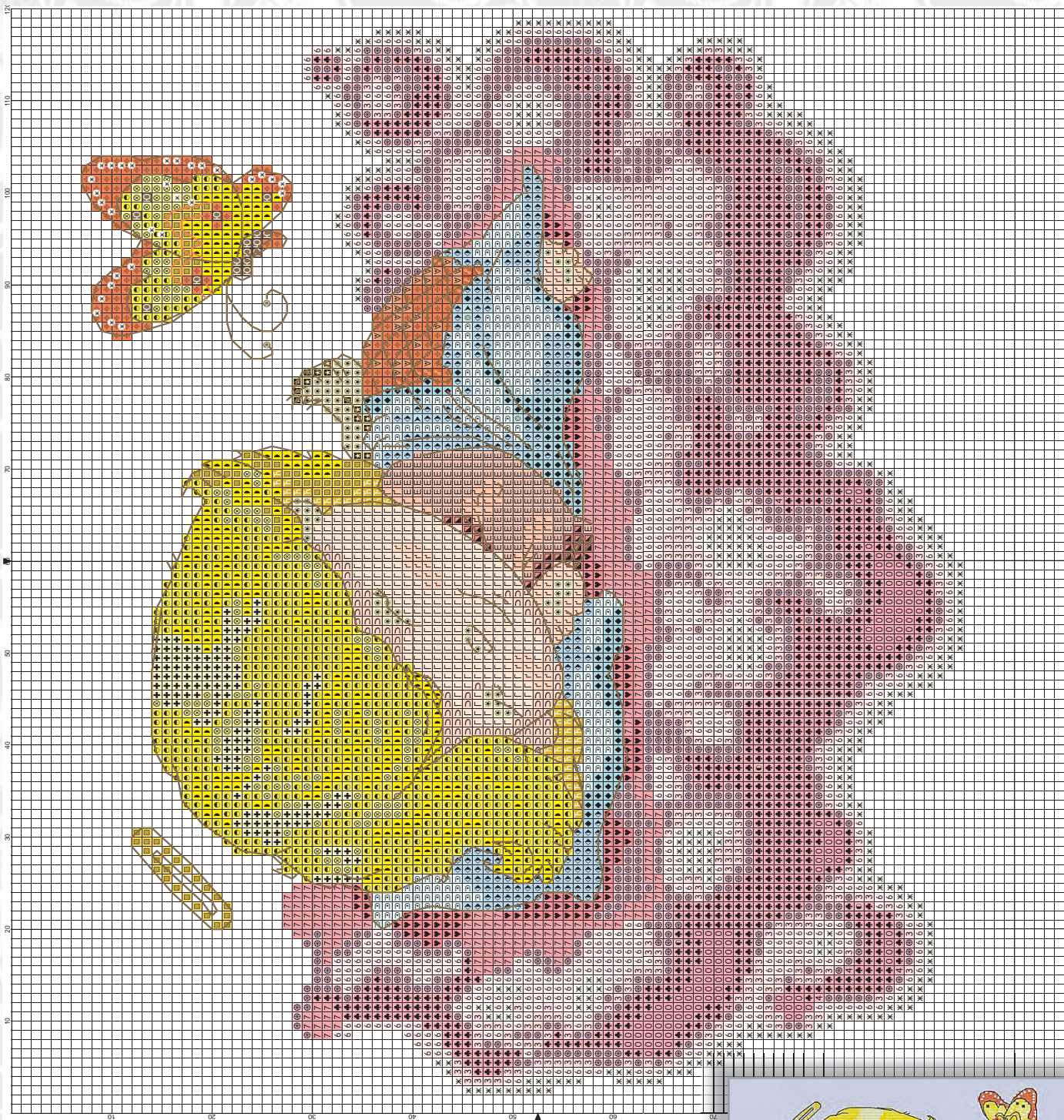
с. 2 »

**ВЕСЕЛО, ЦІКАВО,
ПІЗНАВАЛЬНО.**

Сторінка для малечі

с. 24–25 »

● ЧАРІВНА ГОЛКА

«Спи, моє миле дитятко,
спи, моє янголя...»

А в іншому нашому виданні —
«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» —
 схема вишивки друкується щотижня.
 Передплатіть і займайтеся улюбленою справою!
 Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»:
 для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для інших
 регіонів України — 60307.

**Увага:
конкурс!**

«Ми тебе не роздеремо, Лиш аліменти заберемо...»

● **СТОПКАДР**

«Скільки в небі зірок — стільки у хлопця є дівок» — хто не чув цих слів із пісні «Горіла сосна...»? А ось «головний герой» озвученого у попередньому випуску «Читанки...» завдання, схоже, ще й узяв такий підхід на озброєння. І як же ж солодко жилося парубкові — аж поки не настав час розплати...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Хоча якому там парубкові! Кажуть, що оте все закрутилося якраз після того, як приїхала його теща...

І це, наші шановні читачі, лише одне з ваших багатьох дотепних припущень!

Які лишень проблеми ви не обіграли у своїх підписах-текстівках! І демографічні перегини («дефіцит чоловіків»), і ймовірну легалізацію проституції (наче у нас зараз хтось дуже вже з цим ділом ховається), і навіть (!) «проріські» кремлівської агентури!

Хтось побачив у цьому сповненому любовного ентузіазму хлопці майбутнього султана (хоча, хто його зна, чи не мрії про втрачене безтурботне парубоцтво приходять у найзаповітніших снах до цих знаних на увесь світ багатоженців), хтось — Санта-Клауса в юності (до речі, вас ніколи не дивувало, звідкіля у цього сивого дідугана така дивна звичка — «ходити в гості» ночами, та ще й через вікно?), а хтось — ідейного послідовника Олега Винника (спробуй тепер утечи від цієї зграї «вовчиць!»), тим часом комусь привидівся Сам Він — ЗЕ (ось тут однозначне «Свят! Свят! Свят!» — бо хіба нам треба ті проблеми?)...

Хай там як, а наш Гриць (так хлопця зі світлини «охрестила» одна із дописувачок — Каріна Михневич) — «кролик» ще той! І, судячи з усього, володіє неабияким аргументом, здатним беззаперечно переконувати дівчат...

Зрештою, на цьому знімку всі усміхнені, веселі та щасливі —

фото Google.com

**Ось така зараз в нас демографія,
Про що свідчить нам ця фотографія!**

а хіба ж не це у житті головне?

Тож уклінно дякуємо всім учасникам конкурсу за таку щедрю порцію іскрометного волинського гумору і спішимо пригостити ним усю нашу читацьку аудиторію!

*Якщо ти — «слуга народу» —
Ми в огонь з тобою й воду.
Але сам ти не тікай
І в цій біді нас не лишай.*

**(Олеся КОВАЛЬЧУК,
с. Жидичин Ківерцівського
району Волині).**

*Дозволив проституцію —
дай-біг!*

*Зе-юний автор нового Закону.
Всі вуличні снігурки — у забіг,
Беруть свого кумира*

*до полону:
— Даруєм на подяку райський
гріх
І знов у Раду оберем Верховну!..*

*Наобіцяв ти в соцмережах
Женитись нам під Новий рік:
— Предстань в Снігуроньки
одежах —
І я навек твій чоловік!*

** * *
Снігурок з'їхався гарем —
Гуртом султана всі берем!
(Микола ШОСТАК,
м. Луцьк).*

** * *
Заздрість душить всіх ЗЕлена,
Але їм не повеЗЕ,
Бо у нього є Олена!..
(На переднім плані — ЗЕ!)*

** * *
Мужиків в нас — дефіцит!
Правди не сховати!
Тому хлопця ці снігурки
Ладні розірвати!*

** * *
Коли хлопці — у Червоній книзі,
То дівчата — в сексуальній
кризі!*

** * *
Ось така зараз
в нас демографія,
Про що свідчить
нам ця фотографія!*

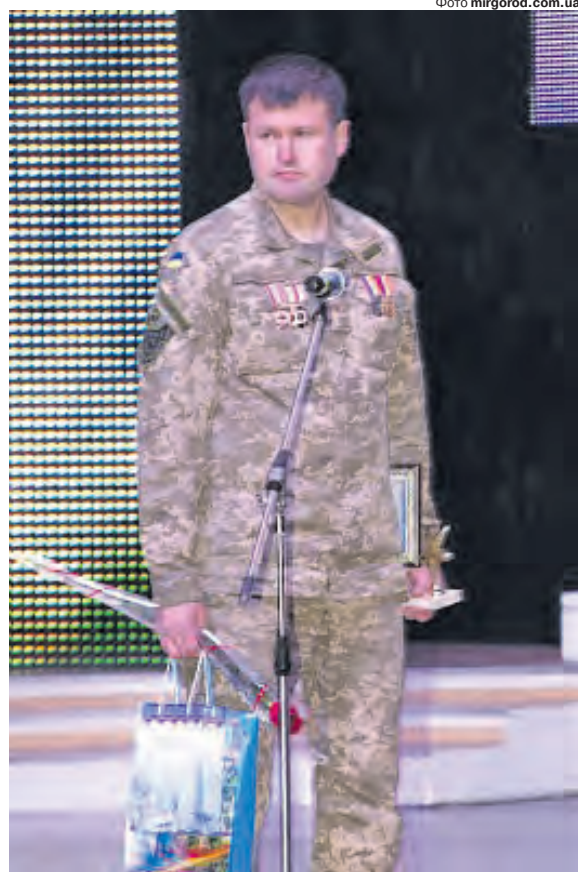
** * *
Бажання у дівчат — бездонні,
Бо хлопці всі — у закордонні...
(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).*

** * *
Обіцяв мажоритарник:
В штаті перша буду радник.
А як голос «віддала»,
Бачу, що не я одна така.
Тож рішили тими днями
За обман побить камнями.*

Більше про конкурс — на с. 12

На фронті в операційній проходив майже весь робочий день Юрія Хавера. Результат — надлюдська втома і сотні врятованих життів.

Торік хірург став лауреатом премії «Людина року». На номінацію «Професіонал року» його запропонували ветерани та волонтери.

Хірург Юрій Хавер провів у зоні АТО понад п'ятсот операцій

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Але цей бойовий досвід він воліє забути назавжди

Інна ПІЛЮК

ЗА «РІДНОГО» ЛІКАРЯ ХВИЛЮВАВСЯ ЦІЛИЙ РАЙОН

Юрій навіть і не мріяв про жодну іншу професію. Лікарями були батьки. А в цій сфері гени працюють як ніде сильно. Про такий вибір хлопець не пошкодував ні разу, хоча багато чого в роботі зі скальпелем лякало, дивувало, приголомшувало. Але разом із тим радів за кожну вдалу операцію, любив дивитися, коли недавні пацієнти усміхнені виходять уже здоровими з лікарняних дверей. Їм не болить — не болить і лікарю.

Юрій Олександрович працював у Миргородській центральній ра-

йонній лікарні на Полтавщині. Містечко це невелике, менше сорока тисяч чоловік, ще стільки ж живе в однойменному районі. Хірург

“

На медика чекала війна. Два місяці в лісах Житомирщини цивільних лікарів перенавчали на військових, потім був фронт.

тут — одна із найшанованіших професій. Хоч-не-хоч, але фактично кожна родина рано чи пізно потребує його допомоги. Тому коли у 2015 році Юрій Хавер зник із лікарні, про цю подію заговорили із тривогою.

На медика чекала війна. Два місяці в лісах Житомирщини цивільних лікарів перенавчали на військових, потім був фронт. «На Сході провів майже 14 місяців, — розповідає чоловік. — Найдовше прослужив у місті Часів Яр на Донеччині. Це приблизно 20 кілометрів від нульових позицій. Мене відразу призначили началь-

ником хірургічного відділення 65-го мобільного військового госпіталю. Відповідав і за нього, і за хірургічну службу, й за групи підсилення, які нам підпорядковувалися. Це чотири районні центри: Бахмут, Костянтинівка, Торецьк і Попасна».

«ВИХОДИШ З ОПЕРАЦІЙНОЇ НЕ В БІЛОМУ, А В ЧЕРВОНОМУ ВІД КРОВІ ХАЛАТІ, МОВ РІЗНИК»

Тут часу вчитися та звикати вже не було. Ти на справжній війні. «Обстановка і час там не на боці лікаря, а, можна сказати, — проти. Ще принципова різниця в потребі евакуації пораненого. Його постійно переміщують. Немає одного медика, який веде людину до самої виписки, як ми звикли. Одразу після операції пацієнтів перевозили в центри, де вже далі лікувалися. Абсолютно все відрізнялося від того, до чого

Я не думав про те, де мені взяти вату, марлю, шприц, флакон цефтриаксону, пляшку глюкози, бо все було. І прикро, що держава не може зробити так, щоб медичні послуги були доступними для пересічних громадян.

ти звик у цивільній хірургії, — Юрій пригадує тонкощі роботи у зоні бойових дій. — Бувало, що операції тривали по 10 годин без перерви. 5–6 годин — то, вважай, норма. Люди по вісім поранень мали нараз. Виходиш з операційної не в білому, а в червоному від крові халаті, мов різник. Не відчуваєш ні втоми, ні голоду — лише психоемоційну спустошеність».

Чоловік волів би забути цей час і здобутий такою ціною досвід, але пам'ять невпинно відтворює побачене. Каже, що стільки понівечених людських тіл і крові, як там, не доводилося бачити за кілька десятиліть практики цивільної хірургії. Резюмує: військова хірургія — хороший досвід, але жахливий.

Він пам'ятає чимало складних, майже нереальних моментів, пережитих у хірургічній залі. То під час операції на пораненій нирці виявилось, що вона в бійця взагалі єдина, а він навіть не знав про це. Та найбільше вражала сила духу наших захисників: «Уявіть, у відділення привозять двох важких поранених, а хірургічна бригада одна. Лежить молодий хлопець із відірваною кінцівкою і з останніх сил шепоче пересохлими й покусаними від болю губами:

Лікар може впоратися з будь-якими тілесними ранами, а от із травмами душі дати раду набагато важче. Найбільше Юрію Хаверу болить байдужість та неприхований сепаратизм, із яким часто стикається після повернення з війни.

«Я почекаю, оперуйте спочатку мого товариша».

Не раз рятував життя і понівеченим хлопцям з «того» боку барикад, яких привозили у госпіталь. Вони люди, він лікар. Це його обов'язок. Далі полонених сепаратистів забирали відповідні служби.

САМ НЕ ВТРАТИВ ЖОДНОГО ПАЦІЄНТА

За час перебування Юрія Хавера на Сході було виконано понад 1100 хірургічних втручань, він провів близько п'ятисот операцій. Сам не втратив

жодного пацієнта, а групи підсилення, підпорядковані хірурги, які опікувалися чотирма райцентрами, мали всього дві смерті. Одного бійця втратили в Торезьку, другого — в Попасній. В обох випадках, каже лікар, медики мали досить хороші умови та операційні. Але травми були несумісні з життям: «В Торезьку солдат мав дуже важкі поранення в голову й живіт. Доки рятували черевну порожнину, він помер від черепно-моз-

кової травми».

На медичне забезпечення на фронті лікар не нарікає. Після року, проведеного в самому епіцентрі війни, робить висновок, що там на той час була непогана медична база, хоча люди виснажені: «Я не думав про те, де мені взяти вату, марлю, шприц, флакон цефтриаксону, пляшку глюкози, бо все було. І прикро, що держава не може зробити так, щоб медичні послуги були доступними для пересічних громадян».

На його думку, найбільшою проблемою була нестача людських ресурсів. Бракувало лікарів, медсестер, водіїв, санітарок. Не з чуток знає, що багато медиків загинуло в зоні АТО. Чому? Бо фактично кваліфікований хірург виконував роль санітарного інструктора й, грубо кажучи, евакуював пацієнта з поля бою.

МИРНЕ ЖИТТЯ ПРИЙНЯЛО, АЛЕ ВІЙНА ВСЕ ОДНО НЕ ВІДПУСКАЄ

Після демобілізації Юрій Хавер знову став цивільним хірургом. З острахом чекає чергового етапу медичної реформи, роботи в межах госпітальних округів. «Я не зовсім розумію, як усе це працюватиме. Погляньте на наші дороги. Районом ніяк проїхати. Як до нас має добратися пацієнт із зацементованою грижею чи перфоративною виразкою, якщо він ледь не за сотню кілометрів? Дуже складно буде діставатися, враховуючи віддаленість госпітального округу й стан наших шляхів».

За «мирськими» клопотами досі не може забути пережитого на Сході: «Там і тут — два різні світи, між якими прірва. Який для себе висновок зробив з побаченого й пережитого? Війна не робить людину ні гіршою, ні кращою. Вона просто показує, яким ти є насправді. Там не можна ні сховатися за кимось, ні відійти вбік. Там зовсім інші цінності. Патріотизм, відчуття плеча товариша і братство колективу, в котрому працюєш, — мабуть, найбільше моє особисте надбання, яке звідти виніс. Там неабияка концентрація патріотів і неймовірний патріотизм. І від того відчуваєш велику гордість, що мав честь бути серед таких людей, Людей з великої літери. Я усвідомлював, що, повернувшись додому, вже цього не побачу».

За матеріалами bastion.tv, kolo.news.

фото kolo.news

«Якби Ісус жив зараз, Він би працював на комп'ютері і користувався технічними засобами, щоб достукатися до людей».

ФОТО ukrinform.ua.

«Голодного можна купити, а вільного — тільки вбити»

● **ЗОЛОТІ СЛОВА** Любомир Гузар народився 1933-го за Польщі у Львові, середню освіту здобув в Австрії. Коли мав 16 років, батьки виїхали до Сполучених Штатів. Там юнак став студентом духовної семінарії Стемфорда штату Коннектикут. Майбутній архієпископ вчився та працював у США й Італії. В Україну повернувся після проголошення незалежності. 2001-го став керівником УГКЦ і одним із небагатьох моральних авторитетів українців на зламі XX–XXI століть. У народі говорили, що в присутності Гузара замовкали політики та олігархи, циніки та скептики, амбіційна молодь і люди з досвідом. Багато його висловів стали афоризмами

ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

«Головне завдання жінки — виховання дітей. Доручати цю справу іншому недобре. Мати — це та особа, яка відповідає за майбутнє щастя своїх дітей. Скільки вона присвятить їм уваги

і любові, визначає, якими людьми вони підуть у життя».

«**Батьки, закохані в гроші, можуть навіть несвідомо передати дітям свій матеріалістичний світогляд.**

«За умови нормального розвитку дитина почне захоплюватися тим, що добре. Оминати те, що її вражає».

«Нещаслива та дитина, між батьком і ма-

тір'ю якої є постійна незгода та непорозуміння. Ще гірше, коли батьки знуцаються з дитини — як у фізичному, так і в моральному плані».

«Розпещена дитина рано чи пізно почуватиметься нещасною. Вона не завжди зможе отримувати все так легко, як їй це вдалося в дитинстві».

«Необхідний елемент — це виховувати дитину в атмосфері тепла і мудрої любові. Діти, які цього не одержали, — це ті, що в той чи той спосіб тікають з дому і блукають вулицями наших міст».

«Батьки, закохані в гроші, можуть навіть несвідомо передати дітям свій матеріалістичний світогляд. Батьки, які на перше місце в щоденному житті вису-

вають справжні духовні цінності, передають їх як найкращу спадщину своїм нащадкам».

«Що батьки думають, про що говорять, як поводяться — формує їхню дитину».

ПРО БОГА І ЦЕРКВУ

«Бог нас любить. Це від немовляти до гробу треба повторювати. Бог нас любить до такої міри, що прийшов до нас.

Різдво — то не лише прикраси: ялинка, дарунки. Зміст Різдва: Бог нас любить, Він є з нами!»

«Бог випробує нас через різні обставини. Якщо ми поставимо Його на першому місці, житимемо за Його законами й будемо Йому довіряти, то можемо мати оправдану надію на Його поміч».

«Якби Ісус жив зараз, Він би працював на комп'ютері і користувався технічними способами, щоб доступатися до людей».

«Церква має одну ціль — освячувати. А не пхатися ані в політику, ані в щось інше. Освячувати, в будь-яких обставинах говорити людям про Бога, заохочувати жити по-божому — оце завдання церкви. Якщо церква починає заравати з політикою, це фатально. Вона програє».

ПРО ДЕРЖАВУ І ГРОМАДЯНИНА

«Україні не вистачає праці, щоб стати європейською країною. Потрібно виховати в людях бажання думати, вчитися і працювати над собою».

«Робіть свою роботу, те, до чого ви покликані, робіть добре незалежно від того, хто при владі і які виклики перед нами. Для людей невірних також важливо не впадати у відчай і не плисти за течією. Робіть кожен день свою роботу, і не тільки заради самого себе, робіть разом з іншими і для всіх. В єдності — сила, і вона дає змогу встояти перед будь-якими досяганнями».

«Націоналізм — це любити своє і не поважати чуже, а патріотизм — любити своє і поважати чуже. В націоналізмі є величезна спокуса нетерпимості, а це не по-християнськи. Потрібно любити своє і поважати чуже».

«Сьогодні війна в Україні справедлива, тому що вона оборонна, і ми, як християни, маємо право оборонятися. Звичайно, ми можемо й не оборонятися, я можу сказати: ти мене вдарив по лівій щоці, а я тобі підставляю праву. Але це завжди вибір, і ми можемо вибрати оборону, особливо коли у нас є зобов'язання перед тими, з ким живемо і кого любимо».

«Для нас дуже важливо, щоби ми, не дай Боже, не зневірилися в помочі Всевишнього. Треба й далі щиро молитися, сповняти Божу волю, як належить. Тоді ми все подолаємо і зможемо дивитися в справді краще майбутнє».

«Влада боїться свободи в серцях набагато більше, ніж голодного бунту.

Тому що голодного можна купити, а вільного — тільки вбити».

За матеріалами **gazeta.ua, ukrinform.ua, credo.pro.**

Фото p-p.com.ua.

АБОРТ

Аборт — це теж убивство. Жінка, як декому здається, повинна мати право на такий крок, але насправді вона не має такого права, бо не вона є джерелом життя. Адже жінка не народжує сама від себе

Любомир ГУЗАР
(збірка «Про гріхи і чесноти» —
Харків: «ФОЛІО», 2018)

Деякі жінки кажуть: можу, мовляв, робити зі своїм тілом усе, що захочу. Але плід у ній не є її тіло. Вона не сама зачинає, а спільно з мужчиною. Уже це саме показує, що вона не має права на таке вбивство.

Крім того, дитина в її лоні не впала з неба, не бузько її приніс. Та жінка мала контакт із чоловіком і була свідомо того, що це може привести до запліднення і народиться дитина. Тож не має права ту дитину вбивати.

Що ж до вагітності внаслідок зґвалтування, то це дуже делікатна справа...

Хто гвалтівник? Якийсь там чоловік. Його й слід карати. Але не можна карати дитину, бо вона ні в чому не винна.

Так, бувають ситуації, коли, наприклад, жінка дуже хвора. Вона не хоче смерті своїй дитині, але є ризик того, що під час необхідної їй операції те дитя загине. Якщо є загроза життю жінки, то це не означає, що слід рятувати її, убиваючи дитину. Можна рятувати жінку, передбачаючи, що при цьому дитина може померти. Таке дозволяється. Дуже шляхетно з боку мами, коли в разі небезпеки для дитини вона каже: я приймаю смерть, нехай дитина живе.

Фото gordonus.com.

«Дослідження повинні проводитися за допомогою зареєстрованих в Україні тест-систем».

Фото leonet.com.

Спочатку — до венеролога, а вже тоді — до аптеки

● **МЕДИЧНИЙ ЛІКБЕЗ** Тривожні симптоми інтимного характеру, делікатні, а нерідко й болючі проблеми спонукають наших читачів шукати поради в авторитетних лікарів. Сьогодні «телефонний прийом» проводить директор Волинського обласного шкірвендиспансеру Леся Василівна КАРПЮК

«ЧИ, МОЖЕ, ВЖЕ НЕ РЕЄСТРУЮТЬ СИФІЛІСУ?»

— Хотіла б проконсультуватися у венеролога, який веде приватний прийом, бо не люблю наших лікарень, де відразу питають про місце проживання й роботи. Як вибрати доброго фахівця? —

цікавиться Олена з Тернопільщини.

— Так, сьогодні хворі мають вибір: можуть звертатися у комунальний лікувальний заклад або у приватний кабінет. Важливо тільки з'ясувати, чи має лікар, який веде приватну практику, договір із ла-

бораторією, де роблять необхідні дослідження, чи вона сертифікована, акредитована. Дослідження повинні проводитися за допомогою зареєстрованих в Україні тест-систем. Для інфекцій, що передаються статевим шляхом, діагноз обов'язково має бути підтверджений лабораторно. І, звичайно, поцікавтеся, чи має лікар ліцензію Міністерства охорони здоров'я.

— У старі часи, коли виявляли венеричне захворювання, то відстежували всі контакти пацієнта, щоб запобігти поширенню недуги. Тепер такого немає? Чи, може, вже не реєструють сифілісу? — *продовжує розмову жінка.*

— Традиційно реєструємо зростання звернень з приводу венеричних захворювань восени, коли закінчується сезон відпусток.

Але результати нашої просвітницької роботи дають свої плоди: студентська молодь, наприклад, потерпає через незахищений секс тепер рідко, бо навіть підлітки знають, яким чином запобігти хворобам. Та нас турбує, що деякі люди вдаються до самолікування, відчувши тривожні симптоми, біжать до аптеки, купують сильні діючі препарати. Провізори, зацікавлені продати якнайбільше ліків, порушують наказ Міністерства охорони здоров'я, відпускають їх без рецептів. У результаті хворий все одно згодом прийде до лікаря, але час втрачено, допомогти йому буде важче.

— **Страждаю від псоріазу. Знаю, що ця хвороба шкодить і внутрішнім органам. Як можна зменшити небезпеку ускладнень? — запитує Олег Іванович із Млинова, що на Рівненщині.**

— Псоріаз — хронічне рецидивуюче захворювання, яке можна і потрібно контролювати. Деякі пацієнти кажуть: «Нащо до дерматолога звертатися, якщо вилікуватися неможливо?» Так, чудо-ліків від псоріазу ще не винайшли. Але можна завдяки використанню стероїдних засобів мінімізувати кількість висипань, полегшити наслідки. Пацієнти часто бояться таких препаратів, мовляв, гормональні ліки мають побічну дію. Справді, їх можна використовувати бездумно, постійно. Є спеціальна методика застосування стероїдних препаратів, їх наносять не щоденно, чергують з емоліентами (засобами для зволоження шкіри). Добрий ефект дає застосування мазі «під плівку». Хворий із псоріазом повинен двічі на рік проходити загальний медичний огляд. Легковажити не можна, бо розвиваються інвалідизуючі форми псоріазу — важкі артрити.

— **Діти були у родичів, гралися там із кошенятами. Одне навіть додому привезли. А тепер дивлюся — у малих висипка, схоже, лишай. Що робити? — тривожиться багатодітна мама з Луцького району.**

— Насамперед слід провести мікроскопічне дослідження висипних елементів. Тільки маючи лабораторне підтвердження, можна поставити діагноз. Отже, необхідно привезти дітей у шкірвендиспансер. Зазвичай мікроспорія (лишай) розвивається після контакту з хворими тваринами, у 90 відсотків випадків це коти. Тому потрібно кошенятко, з яким бавляться діти, занести до

ветеринара, пролікувати його. Також необхідно оглянути шкіру всіх членів сім'ї, які були в контакті із зараженою дитиною, звернути увагу на ділянки волосяного покриву голови, бо мікроспорія вражає і їх. Дерматолог призначить ефективні протигрибкові препарати, місцеву терапію.

БІДА, ЯКЩО ДІАГНОЗ СТАВЛЯТЬ «НА ОКО»

— **Телефоную з Тернопільщини. У мого племінника діагностували atopічний дерматит. Як полегшити стан дитини?**

— Ця недуга вимагає ретельного догляду, дотримання певних вимог. Кожне третє звернення до дитячих дерматологів пов'язане з atopічним дерматитом. Хвороба проявляється з пелюшок. Загроза її особливо велика, коли хтось із батьків у дитинстві мав дерматит, якщо в маляти світлі шкіра, волосся, очі. Необхідно вести щоденник харчування: щодня записувати, що дає їсти і який результат. Раджу вивести з дитячої кімнати килими, вазони, книжкову шафу, акваріум

Онкологи відзначають, що за останній час кількість випадків онкопатологій шкіри, виявлених на ранній стадії, значно зросла.

тощо. У стадії загострення рекомендуємо застосовувати спеціальні стероїдні креми.

— **Три роки тому мій шестирічний син підчепив кольоровий лишай. Начебто вилікували. Але щороку влітку хвороба знову проявляється, — скаржиться мо-лода мама з Луцька.**

— Діагноз підтверджено лабораторно?

— Ні, лікар визначив «на око».

— Ми робимо в диспансері «зішкріб» із враженої ділянки шкіри і віддаємо матеріал на дослідження. Якщо у дитини справді кольоровий лишай, то мало призначити препарат для зовнішнього застосування, необхідно провести дезінфекцію одягу, постільної білизни. Голову дитині має мити спеціальним шампунем. Після завершення курсу важливо провести контроль вилікуваності: тричі з інтервалом у 10

днів проводимо дослідження, щоб пересвідчитися у тому, що хворобу вдалося подолати.

— **Я із Радехова, що на Львівщині. Кожна жінка хоче мати здорове, міцне волосся. Які лікарі спеціалізуються на цій проблемі?**

— На стан волосся впливає багато чинників: і екологія, і загальний стан організму. При авітамінозі, анемії, деяких інших захворюваннях, у клімактеричному періоді, коли є дисбаланс гормонів, жінки втрачають волосся, воно стає ламким, тонким. Потрібно пройти комплексне обстеження, зробити загальний, біохімічний аналізи крові. У шкірвендиспансері проводимо трихоскопію, тобто беремо на дослідження волосини й оцінюємо їхній стан під мікроскопом. І тоді стає зрозуміло: чи треба просто поліпшити догляд, чи необхідно призначити лікування.

— **Маю на тілі багато родимок, до того ж щоразу з'являються нові. Кажуть, вони можуть перероджуватися в злоякісні пухлики? — непокоїться Ірина К. із Ковеля.**

— Якщо є родимка, яка викликає підозру, збільшується в розмірах, має нечіткі межі, варто пройти дерматоскопію. Це — не оперативне, безболісне дослідження, яке займе всього декілька хвилин. За необхідності вас поставлять на диспансерний облік, щоб обстежувати мінімум двічі на рік і в такий спосіб запобігти розвитку злоякісних патологій шкіри. Щорічно ми проводимо в області Дні боротьби з меланомою. І онкологи відзначають, що за останній час кількість випадків онкопатологій шкіри, виявлених на ранній стадії, значно зросла.

— **Лікують шкіру і в косметологічних кабінетах. Навіть видаляють бородавки, родимки. Можна звертатися з таким до косметолога? — допитується чистачка.**

— Це справа виключно кваліфікованих лікарів, а не косметологів. Якщо на шкірі є новоутворення, необхідно провести дерматоскопію. Після цього обстеження дерматолог може призначити консультацію онколога. Видалений невус підлягає гістологічному дослідженню, щоб переконатися, чи нема злоякісного переродження. Адже іноді маленьке новоутворення на шкірі, яке людина сприймає як не вартій уваги гандж, несе смертельну небезпеку.

Добровільна виплата аліментів нормується нотаріальною угодою між батьками, у якій прописані порядок та способи розрахунку.

Фото mykolaiv-rda.gov.ua.

Не тільки заборона на виїзд: як карають за несплату аліментів

- **ВАРТО ЗНАТИ!** Сьогодні детально розповідаємо про аліменти — оформлення, розмір виплат, покарання за несплату, реєстр боржників та багато іншого

АЛІМЕНТИ В 2020 РОЦІ

Державна допомога на дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, становить 889,5 грн на місяць для дітей віком до 6 років та 1109 грн на місяць для дітей віком від 6 до 18 років.

До уваги батьків, які мають сплачувати гроші своїм дітям: у 2020 році найменша сума на малечу віком до 6 років з 1 січня становить 889,5 гривні, з липня — 929,5 гривні та з грудня — 960,5 гривні. Для дітей від 6 до 18 років ця виплата буде збільшуватись від 1109 гри-

вень у січні до 1159 гривень, починаючи з липня, і сягне 1197 гривень у грудні.

Мінімальна рекомендована сума аліментів на 2020 рік для малюків до 6 років: з січня — 1779 гривень; з липня — 1859; з грудня — 1921 гривня, а для дітей від 6 до 18 років відповідно — 2218 гривень, 2318 гривень та 2395 гривень.

Найбільший розмір аліментів становить десять прожиткових мінімумів на одну дитину відповідного віку. У 2020 році максимальна сума на маля до 6 років буде зростати

Державна допомога на дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, становить 889,5 грн на місяць для дітей віком до 6 років та 1109 грн на місяць для дітей віком від 6 до 18 років.

тричі: з 1 січня — 17790 гривень; з 1 липня — 18590 гривень; з 1 грудня — 19210 гривень.

Для підлітка від 6 до 18 років максимальний розмір аліментів у 2020 році становитиме: з 1 січня — 22180 гривень, з 1 липня — 23180 гривень; з 1 грудня — 23950 гривень.

КІЛЬКІСТЬ БОРЖНИКІВ

Нагадаємо, що в 2018 році Верховна Рада ухвалила низку змін до законів щодо посилення відповідальності за несплату аліментів. Тоді ж у лютому з'явився Єдиний реєстр боржників, до якого одразу потрапило понад 86 тисяч батьків, які не сплатили коштів своїм дітям. За чотири місяці заповнення реєстру кількість боржників вже сягнула понад 171 тисячу осіб. Протягом двох років горе-батьки почали розраховуватись з боргами і на початку 2020-го в реєстрі налічується 165 тисяч осіб.

Зазначимо, що упродовж 2019 року стягнуто аліментів на суму 6,5 млрд грн. І не тільки тому, що батьки раптом стали свідомими. За даними Державної прикордонної служби, в їх базі даних перебуває близько 120 тисяч українців, яким заборонено перетинати кордон через несплату коштів.

ОБМЕЖУВАЛЬНІ ЗАХОДИ

До боржників, які не сплачують аліментів понад 4 місяці (за 3 місяці для батьків тяжкохворої дитини або дитини з інвалідністю), застосовуються обмежувальні заходи. Крім неможливості виїхати за кордон, забороняється керувати авто, крім випадків, коли керування ним є основним джерелом доходів боржника, або він використовує машину у зв'язку з інвалідністю чи в якості водія проходить військову службу.

Також не можна користуватися зброєю, полювати чи впливати на

рішення про тимчасовий виїзд дитини за кордон.

ШТРАФИ

Якщо сума заборгованості зі сплати аліментів перевищує суму платежів за рік, розмір штрафу становить 20% від суми заборгованості, 2 роки — 30%, 3 роки — 50% боргу.

Крім неможливості виїхати за кордон, боржникам забороняється керувати авто, користуватися зброєю, полювати чи впливати на рішення про тимчасовий виїзд дитини за кордон.

У ситуації, коли боржник не платить пів року, його можуть притягнути до соціальних робіт на користь місцевої громади — від 120 до 240 годин. Такий вид покарання може застосовуватися багаторазово, до погашення заборгованості. Не можна примушувати «відпрацювати» борг інвалідів I та II груп, вагітних, жінок, старших за 55 років, та чоловіків віком від 60 років.

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У законодавстві передбачено й більш суворе покарання, зокрема за злісне ухилення від сплати встановлених за рішенням суду коштів

на утримання дітей (приховування доходів, зміна місця проживання/роботи без повідомлення держвиконавця, які призвели до заборгованості, що перевищує суму платежів за 3 місяці).

За рішенням суду боржнику можуть призначити громадські роботи від 80 до 120 годин або арешт до 3 місяців. Передбачено також обмеження волі до 2 років.

За повторне правопорушення також загрожують громадські роботи від 120 до 240 годин або арешт від 3 до 6 місяців. Найсуворіше покарання — обмеження волі на строк від 2 до 3 років.

КОЛИ ПРИПИНЯЄТЬСЯ ВИПЛАТА АЛІМЕНТІВ

За законодавством України виплати аліментів припиняються в разі повноліття дитини (18 років). Однак існує ряд випадків, коли період виплат може бути продовжений. Відповідно до положень статей 198 і 199 СКУ батьки зобов'язані утримувати повнолітніх дочку і сина, якщо вони непрацездатні за станом здоров'я і потребують матеріальної допомоги.

До 23 років продовжується виплата аліментів, якщо дитина навчається у вищому навчальному закладі (форма навчання не впливає на право отримання аліментів). При цьому ключовим моментом для присудження батьківської фінансової підтримки для повнолітніх дітей є дохід у платника аліментів, тобто можливість надати таку допомогу.

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ АЛІМЕНТІВ

Добровільна виплата аліментів нормується нотаріальною угодою між батьками. У документі прописані порядок та способи розрахунку. Розірвати угоду можна лише через суд.

Для притягнення до примусової виплати слід звертатися до районного суду за місцем прописки того з батьків, з ким проживає дитина. Окрім позовної заяви, подаються: копія свідоцтва про шлюб, копія свідоцтва про розлучення, копія свідоцтва про народження спільних дітей, копія паспорта позивача з пропискою та позначкою про реєстрацію шлюбу, копія паспорта відповідача, довідка про доходи, довідка про місцеперебування відповідача.

За матеріалами видання «Слово і діло».

**Увага:
конкурс!**

«Ми тебе не роздеремо, Лиш аліменти заберемо...»

Фото facebook.com.vsepu4kom.

Початок на с. 3

* * *

Монобільшість наступає,
А що буде вже весною, чоловіча
стать не знає.
**(Михайло АНДРІЮК,
с. Городище-2
Луцького району Волині).**

* * *

Зупиніться, красуні!
Не біжіть так хутко,
А то Санта-Клаус
І так згубив своє хутро!
З переляку драпа дав.
Хто би з вас його впіймав?
(Валентина КЛЮЧНИКОВА).

* * *

Сказав, що люблю пісні Олега
Винника.

* * *

Оце вляпався! Навіщо я вказав у сво-
їй анкеті на сайті знайомств, що хоч
серйозних стосунків?
**(Андрій СЕРГІЙЧУК,
с. Липини Луцького району
Волині).**

* * *

Сім дівчаток,
Один я —
От і вся сім'я моя.
**(Галина ЯРМОЛЮК,
с. Піддубці Луцького району
Волині).**

* * *

Дід Панас дивився на світлину:
— Як я заздрю тобі, сину!
Мріяв, аби Маньки, Віри, Жені
Так за мною бігли, немов навіжені!
... А то парубком пари дві кобит
стоптав,
Поки для Ориськи чоловіком
став!

* * *

Із проєкту «Холостяк» його таки
погнали —
Теща подзвонила
на всі телеканали.

* * *

Жіночий спецназ отримав наказ:
«Затримати розпусника й крем-
лівського агента і привезти живим
у Офіс Президента».

* * *

Ой розірвуть Гриця
Ці молоді «вовчиці»!

* * *

Завів гарем, як у султана, —
і кожна хоче бути ніби Роксолана.
**(Каріна МИХНЕВИЧ,
лущанка-кичанка).**

ТУР № 2 (2020)

Сьогодні пропонуємо поміркувати над підписами до цієї світлини трьох холостяків.

Кожен учасник може запропонувати до 4 березня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк «Читанка для всіх», або на електронну — chytanka77@gmail.com. Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати призіві. Хай щастить!

ПІДСУМКИ СТОПКАДРУ № 1 (2020)

ІІІ МІСЦЕ, 50 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ:

«За двома зайцями» — комедія,
А «за одним кроликом» — трагедія.
**(Каріна МИХНЕВИЧ,
лущанка-кичанка).**

ІІ МІСЦЕ, 75 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ:

Зупинися, утікаче!
Дюжина «колишніх» плаче:
Треба памперсів і моня.
Ти ж за іншими в погоні.
Ми тебе не роздеремо,
Лиш аліменти заберемо.
**(Олеся КОВАЛЬЧУК,
с. Жидичин Ківерцівського
району Волині).**

І МІСЦЕ, 150 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ:

Це — не Ромео і не взвод
Джультетт!
Це — демографії сучасної
портрет!
**(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).**

У великих букетах майстриня не стримує політ фантазії.

Фото з архіву Надії МАРТИНЕНКО.

У композиціях Надії Мартиненко стільки яскравих емоцій і гармонії, що її називають Клодом Моне у флористиці

СВОЯ СПРАВА Найбільше мені запам'ятався велосипед із кошиком квітів на багажнику — він довгий час якогось літа стояв під вікнами салону, пройти без усмішки повз цю красу міг, здається, тільки геть черствий перехожий

Світлана КОШИРЕЦЬ

Останніх пів року «Салон квітів» у Володимирі-Волинському стояв пустою. Та за декілька днів до Нового року там усе ожило, за склом вітрин знову поселилися квіти. Власниця салону, нововолинка Надія Мартиненко, пережила певне переосмислення свого бізнесу, зрозуміла, що це передусім — рідина справа. Тож, відсвяткувавши на Миколая 6 років володимирській філії, сама стала тут до роботи. Хоча

чи можна словом «робота» назвати процес створення її шедеврів?

Слова тут зайві. Ці композиції треба побачити. Принаймні на сторінці салону у фейсбуці чи інстаграмі — найвибагливіший ваш смак буде задоволено.

МАВ БУТИ САЛОН КРАСИ

Починали зовсім з іншої ідеї. У Нововолинську мали приміщення. Кума і дуже близька подруга була хорошим майстром з чудовою ре-

путацією і купою постійних клієнтів, тож салон краси, в якому сама Надя збиралась бути адміністратором, за усіма прогнозами, мав би їм вдатися. Чоловік готував документи, займався провідками-витяжками, на робочих місцях уже висіли дзеркала, були замовлені солярій і мийка для волосся. Ось-ось мали відкритись, та подруга на початку жовтня... померла. Втрата близької людини на певний час зв'язала їм руки. Справу заморозили. Надя — якраз удруге вагітна. Довго ще не знали, куди їм приткнутись із тим приміщенням і нездійсненими планами.

Продовження на с. 14

Бачити радість на обличчях людей – важливо для пані Надії, її емоції надихають її на творчість.

« Початок на с. 13

Та народилась Домінічка, весна саме вступала у свої права. І ось 8 березня Надя разом із обома своїми дівчатками вирушила містом у пошуках гарного букета для найкращої подруги. За дві години, каже, не знайшла жодної квітки, яку б хотіла подарувати. Поверталась додому з уже готовим рішенням. Прийшла і заявила чоловікові: тепер вони займатимуться квітами.

НА ОДНОМУ КУЩІ — 15 СОРТІВ БУЗКУ

Саме та подруга, якій шукала букет, знайшла для них курси флористики у Луцьку. І вони з чоловіком і маленькою грудною донечкою, якій було близько чотирьох тижнів, майже місяць щодня виїздили до Луцька.

Так її чоловік Віктор Мартиненко теж став флористом. Хоч ми його знаємо передусім як священника, відомого своєю особливою, сміливою позицією у житті тоді ще церкви МП. Нині він служить у ПЦУ.

Сама ж Надія була відома як співачка. Здобуваючи в університеті музичну освіту, паралельно співала у колективі «Нота Нео». Продовжувала їздити з Нововолинська до Луцька на репетиції й виступати, уже будучи мамою двох дівчаток, але після народження сина Веніаміна на сцену більше не вийшла.

«У мого чоловіка дуже велика любов до всього, що росте на землі», — розповідає Надія про сад і великий город, який мають у селі: їхній дачі уже 15 років, літо проводять саме там. Виявляється, у їхньому садку є кущ, на якому 15 сортів бузку — щороку по кілька гілочок Віктор Мартиненко прищеплює. Він також любить з усіх усюд замовляти по кілька насінин чи цибулин нових квітів, аби дружина «мала ексклюзив», усе це в них добре росте. Мають свою невеличку плантацію з гортензіями, різні сорти лаванди, лілії, альстромерії, еustomи, духмяного горошку. «Коли дозріває наша квітка, мені класно, бо завжди свіженьке зрізаю потрошки. Це збагачує асортимент», — розповідає закохана у красу Надя.

ПОЄДНУВАЛИ НЕПОЄДНУВАНЕ

Але коли вони вісім років тому починали, українських квітів не використовували. Постачали їм хороші сорти з Еквадору чи Голландії. Причому тоді, каже Надя, гуртвні у Луцьку були кращими, ніж у Львові.

Відкрились 4 березня (рівно за рік після народження ідеї про квітковий бізнес) на околиці Нововолинська, але все тут було особливим і незвичним — тож клієнтів вистачало. На той час інші квітникарі продавали троянди у целофані чи з пластиковою стрічкою, блискітками посипали. А Мартиненки запропонували природну упаковку: різноманітний папір, тканину, флізелін, бархат, різні мережива. Модно було, та й зараз також, просто підбити букет листям, щоб виглядав максимально природно. Ніколи в салоні не було фарбованої квітки.

Залежно від сезону ходили в ліс і збирали шишки, жолуді, кору дерев, мох. Для пасхальних композицій брали лозу, пир'я, весняні котики. Якись бубочки на куцах живоплоту чи щось інше цікаве Надія побачить — зріже. Тут мох, а тут золота смужка зі звичайного, але гарного паперу — і ось поєднання непоєднуваного, за що чіпляється око і що дає оригінальність та новизну.

Надія до кожної квіткової композиції підходить креативно, любить спілкуватися з клієнтами, не раз той, хто прийшов за однією трояндою, може вийти із салону з букетом.

НЕ БУКЕТ, А ВИТВІР МИСТЕЦТВА

Якось задумалась: роблять же букет зі 101 троянди, а чому не зробити величезний комбінований мегабукет? І зайнялася цим. Причому тхозна, що більше тут спрацювало: знання із флористики чи природний хист. У її композиціях стільки яскравих емоцій і гармонії, що це можна порівняти з полотнами імпресіоністів. Такий собі Клод Моне у флористиці.

Надія має свій почерк, якому зраджувати не хоче. До кожної квіткової композиції підходить креативно, любить спілкуватися з клієнтами, не раз той, хто прийшов за однією трояндою, може вийти із салону з букетом. Дехто не задоволений високою ціною. «Але ж це витвір мистецтва, він не може бути дешевий», — пояснює. Ціна — від 350 до 3000 гривень. «Ну не могу я зробити букет за півтори сотні!» — стверджує Надя і ділиться, що створити його деколи вдається і за 3 хвилини, і за 15, а буває, що й півтори годи-

ни працюєш. Причому, додає, великі композиції скласти швидше, бо там вона не обмежена в бюджеті, тож може не стримувати політ фантазії.

За кілька хвилин розпитувань, для кого квіти, малює собі в уяві образ, оглядає наявний товар — і вперед! «Звичайно, люди за малі гроші інколи хочуть шикарного результату. Може, і краще було б відійти від своїх принципів, узяти дешевшу квітку чи упаковку. Але не хочеться», — дотримується у своїй справі саме такого підходу.

ДО КЛІЄНТІВ — ІЗ ЛЮБОВ'Ю ТА ДОВІРОЮ

Щоразу хвилюється, коли віддає готовий букет, бо хоче, щоб замовник був задоволений на 150 %. Є беземоційні люди. «Не було емоцій — і в мене настрої падає. Та радію, коли через два–три дні мені скидають фото і дякують. Дехто хвалиться, що квіти стоять дуже довго». Є постійні клієнти у Нововолинську, Володимирі, замовляють і в Луцьк. Везуть букети на урочистості у Київ, Житомир, Хмельницький, Львів. Надя навіть відра свої дає прямо з водою чи ящики, щоб довезли свіжими. Люди дивуються, що так просто усім довіряє. Проте весь інвентар повертають.

Вона також забезпечує доставку квітів для клієнтів з-за кордону, які тут хочуть привітати своїх коханих чи рідних. Найчастіше з нею зв'язуються через вайбер чи інший месенджер. «І питання номер один для багатьох — як скинути кошти. А для мене головне питання — як професійно надати послугу. Деколи наш кур'єр доставляє квіти до адресата раніше, ніж замовник їх оплачує. І знову дивуються, як я так довіряю?» Але на 8 Березня чи на Валентина навіть фізично неможливо проконтролювати всі проплати. Лише потім, підбиваючи підсумки, бачить, що дехто скидає навіть більше — на шоколадки, на чай, на сюрпризи. Вона і сама любить постійним клієнтам додавати в доставку якісь компліменти від себе, як—от цукерки.

Колись одночасно три її учениці пішли в декрет. І Надія—мама, яка досі боялась і доторкнутись до такого вишуканого краму своєї дочки, мусила стати їй на допомогу. І ось тепер і в неї виходять шикарні композиції.

Обидві дочки Мартиненків також цікавляться справою. Свої перші роботи вони виконували, коли Марті було чотири, а Домініці — рік. Завжди готовий допомогти й чоловік, уміє підтримати, коли часом опускаються руки. Тож родинна справа, марку якої Надія Мартиненко так високо тримає, має всі шанси квітнути й далі.

фото з архіву Надії МАРТИНЕНКО.

«Для мене головне питання — як професійно надати послугу».

Найбільше щастя — хвилини з найближчими.

Фото dt.ua.

Українська акторка Римма Зюбіна: «На мій погляд, гроші пахнуть»

● **ОСОБИСТІТЬ** У кожному професійному колі — інженерів, лікарів, акторів — завжди знаходяться люди, які не бояться сказати, що думають, навіть якщо навколо панує мовчанка. Ці люди ніколи не лінуються підняти «сигнальний прапор» SOS. Для мене це — наша правдива еліта. Римма Зюбіна — саме з цього особливого кола. Нещодавно вона однією з перших публічно прокоментувала оголошення «1+1» про зйомки мелодрам російською мовою. Рішення цього телеканалу знімати кіно мовою ворожої держави, бо нібито українську в певних жанрах важко сприймати, акторка назвала «продажним і безпринципним рабством»

Оксана КОВАЛЕНКО

Сама Римма Зюбіна з початком російської агресії вирішила, що не матиме нічого спільного з проектами «звідти», бо «на мій погляд, гроші пахнуть». Її знають як людину, яка носила їжу протестувальникам на Майдані, як таку, що активно виступала за звільнення режисера Олега Сенцова з полону, і як акторку, яка власним коштом їздить до Северодонецька, щоби підтримати колег на театральній сцені.

У своєму житті вона встигає дуже багато.

Риммі Зюбіній нині 48 літ.
Народилася вона в Ужгороді 1971

“ **Грати на сцені Римма мріяла змалечку, відколи побачила у виставі дитячого театру сестру в ролі Попелюшки.**

року. Рідних українських міст у неї більше, бо мама актриси родом із Чернігівщини, батько — із Сум, а старша сестра з'явилася на світ у Чернівцях. З огляду на це Римма любить казати, що для неї «Україна — єдина», і тут же запитує, чи є вона такою для інших: «А для вас — тих, хто при владі, — вона єдина? Бо ви лікуєтеся в Німеччині, діти ваші живуть в Англії, вона у вас трішки в інший бік розповзлася, ваша Україна, і чи була вона взагалі, ця Україна, у вас?..»

На сьогодні Зюбіну знають як дуже яскраву артистку і ведучу телепередач. Вона зіграла більш ніж 50 ролей у театрі та сотню — в кіно й телефільмах. Переповідають, як мама відомої режисерки Оксани Байрак, побачивши Римму в якомусь фільмі, казала своїй дочці, що вона мусить і собі зняти цю прекрасну «московську актрису» Зюбіну.

А грати на сцені Римма мріяла змалечку, відколи побачила у виставі дитячого театру сестру в ролі

Попелюшки. Тепер жартує, що навіть татові мрії про Римму-вчительку музики не змогли збити її з обраної дороги, заради якої займалася балетом, і ходила в музшколу, і в театральний гурток, і на конкурси читців. Маючи червоний диплом культосвітнього училища і рік навчання на режисерському курсі Київського держінституту культури, дівчина зважується працювати на сцені Закарпатського обласного муздрамтеатру. Тоді їй було тільки 19.

В особистому житті Римма — кохана жінка і найкраща у світі мама. Вона давно одружена із театральним режисером Станіславом Мойсеєвим, має 21-літнього сина Даниїла. У родині панують ширість і взаєморозуміння.

Варто подивитися фільм «Гніздо горлиці», в якому Римма зіграла роль заробітчани Дарини. Стрічка українськомовна. Вона принесла Зюбіній міжнародний успіх — «Спеціальну відзнаку за неперевершене виконання ролі» на кінофестивалі в Німеччині, за «Найкращу жіночу роль» у Болгарії і, звісно, численні українські нагороди. Міркуючи про наше кіно, Римма Зюбіна каже, що воно справді ще тільки вчиться ходити

Foto: tveminfo.tv

У фільмі про горлицю Римма-Дарина заробляє в Італії на великий будинок.

(причому дорогою з перешкодами): «У більшості наших продюсерів, які теж тільки народилися, мета одна — заробити гроші. І вони чудово розуміють, на яких темах можна мати прибутток, а на яких — ні».

«Працюйте над собою — розмовляйте з дітьми й онуками українською», — дає, здавалося б, нескладний рецепт патріотизму Римма Зюбіна. І тут же просить

не купуватися на псевдолозунги, бо ж за ознакою мови непатріотів шукати немудро. Актриса наводить приклади про Сенцова та Балуха, які російською оголошували голодування заради України. А взагалі в інтерв'ю каже, що чимало людей

Римма Зюбіна частенько згадує «мовну» історію зі своєї біографії: «10 років тому на кастингу мені сказали: «Ви могли би не так красиво говорити по-українски? На вашем фоні наші учасниці будуть плохо смотреться».

у нашій державі полюблять її більше, якщо матимуть нормальні доходи і зручний побут (заасфальтовані дороги, графік маршруток, узгоджений із графіком поїздів, комфорт у громадських місцях).

А ще у неї є велика мрія. Римма Зюбіна вже не перший рік готова від себе вручити нагороду тому, хто напише сценарій про Квітку Цісік. Вона дуже вболіває, щоб українці не втратили у часі «унікальну людину з унікальною історією». Тож не дивно, що журнал «Фокус» включив її до списку «100 найвпливовіших жінок України».

За матеріалами dt.ua, ukrinform.ua, inlviv.in.ua

«Я люблю грати все».

Римма Зюбіна

Foto: facebook.com

Аяно Цукімі, яка заселила ляльками поселення, і Дон Джордж.

Фото Дона ДЖОРДЖА.

У японському селі мешкає... 200 ляльок

● **НЕЙМОВІРНО!** Сікоку — найменший із чотирьох основних островів Японії. Саме тут випадковий турист може наштотхнутися на щось таке, від чого спочатку стає моторошно

Марина ЛУГОВА

Цей невеликий острів не часто відвідують мандрівники, але письменник Дон Джордж, який узявся його дослідити (на Сікоку виросла його дружина), як сам висловлюється, здається, забрався туди, куди нога туриста взагалі ніколи не ступала. Вчепившись у кермо взятого напрокат автомобіля, він обережно їхав вузькою дорогою через гірську долину, яка згодом привела його до підвісного мосту, сплетеного з виноградної лози.

Він проїхав повз безлюдне село Нагоро з десятком будинків, що

небезпечно нависли над річкою на металевих палях, подолав крутий поворот і побачив неподалік три фігури. Вони сиділи, обпершись об електричний стовп. На них були гумові чоботи, прості селянські штани і куртки. На руках — білі рукавички. На головах — бейсболки. Все б нічого, але в їхніх позах було щось неприродне. Не зовсім людське. Згодом, коли підїхав зовсім близько, то зрозумів, що це не люди. Їхні пухкі обличчя були зроблені з білої тканини, замість очей — гудзики, а брови вишиті чорними нитками. Трохи далі була ще одна фігура в людський зріст, яка штовхала

тачку. Інша поруч виривала в полі бур'яни. Ще п'ятеро сиділи на лавці біля автобусної зупинки...

Подорожуючи віддаленими куточками Сікоку, письменник Дон Джордж потрапив до села, населеного... опудалами. Спершу було неабияке здивування, а потім знайомство з Аяно Цукімі — господинею цих незвичних ляльок. Це був 2013 рік. Чоловік мандрував зеленими долинами у північно-східній частині острова, куди автомобільну дорогу проклали лише 50 років тому.

Аяно Цукімі розповіла: «Я тут виросла, але, коли вчилася в старших класах, переїхала з батьками до Осаки. Там жила, вийшла заміж, народила дітей. У якийсь момент батьки повернулися сюди, а після смерті матері і я — щоб допомагати батькові. Це було в 2002-му. Тоді й зробила першого какаші...». Так японці називають фігури, які селяни ставлять на полі або в горо-

ді, щоб відлякувати птахів. Одним словом, опудало. Ним Аяно Цукімі спочатку боролася з пернатими, коли помітила, що вони скльовують проросле насіння. З цієї ж метою зробила згодом ще декількох. А потім померла її сусідка, що жила в будинку через дорогу, і вона дуже за нею сумувала, бо звикла щодня з жінкою розмовляти. Тож зробила ляльку, схожу на неї. І тепер знову мала з ким вітатися вранці.

Час минав. Вмирало все більше і більше сусідів. Щоб зберегти пам'ять про них, вигадлива японка почала робити ці витвори. Так односельці начебто продовжували жити поруч із нею. В якийсь час з'явилася фігура матері, з якою вона щодня говорить.

За словами Аяно-сан, на створення кожної потрібно приблизно три дні. Вона починає з обличчя — бере квадратний клапоть еластичної білої тканини і натягує його, обертаючи навколо шматка ватину, яким зазвичай набивають ковдри. Потім з нього робить носа, пришиває гудзики на місце очей і вміло заколює та зшиває тканину так, щоб вийшли губи. Вуха, за словами майстрині, потребують особливого підходу, тому приділяє їм формі велику увагу, оскільки хоче, аби її какаші добре чули. Щоб вийшли руки і ноги, вона обмотує дротом згорнуті газети. На тулуб потрібно їх чимало. Коли тіло готове, жінка ретельно одягає ляльку — всі речі їй привозять або надсилають шанувальники з

усієї Японії. Нарешті вона поміщає нову фігуру туди, куди заздалегідь запланувала. Дротяний каркас дає можливість надати позі опудала природності.

З часу першого знайомства письменник щовесни повертається до Нагоро. Тепер, за його словами, сюди приїжджають й інші іноземці. Аяно Цукімі стала знаменитістю. Німецький режисер у 2014 році зняв про цю японку короткий документальний фільм, про неї написано з десяток статей. Дехто з авторів часто вживає слово «моторошний», коли описує, що побачив. Однак Дон Джордж дивиться на те, що робить Аяно-сан, зовсім інакше, вважаючи, що вона наповнює какаші не тільки ватиною і газетами, а й своїм мистецтвом, душею, любов'ю і дорогими спогадами.

Я впізнаю у них людей, які вже пішли з життя, і це добре, що вони й досі поруч із нами.

Історія села Нагоро не унікальна. Таке відбувається із сотнями інших невеличких поселень по всій Японії. Діти підрастають, їм не до вподоби сільське життя, їх ваблять спокуси великих міст — комфорт, робота, розваги. Вони їдуть і більше не повертаються. Аяно Цукімі вирішила відновити

населення свого рідного села за допомогою опудал. У цьому — символ Сікоку, приголомшливо красивого, але покинутого і збудівного острова, населення якого справляється із повсякденними проблемами з властивими їм стійкістю та винахідливістю. Селяни вирощують рис, японські апельсини міко, гриби шіітаке, пшеницю, помідори — так, як вони це робили протягом багатьох століть...

Острів відомий 88 буддистськими храмами, до яких приїжджають паломники з близьких і далеких місць, щоби вшанувати пам'ять засновника однієї зі шкіл японського буддизму сингон-сю Кобо Дайші. Місцеві жителі зустрічають їх усмішками і поклонами, пропонуючи продукти в дорогу.

Щодо опудал, то вже інша жителька села сказала досліднику: «Спочатку вони трохи лякали і нас, і приїжджиків. Але поступово стали мені подобатися. Мають вони щось заспокоїливе. Я впізнаю у них людей, які вже пішли з життя, і це добре, що вони й досі поруч із нами». Таких фігур Аяно Цукімі вже зробила майже 450. Приблизно кожні три роки доводиться їх замінювати новими. Наразі в селі живе 27 людей і 200 какаші. А ось чи поїде жінка звідси, коли помре батько? На це японка відповідає так: «Не думаю. Мені тут добре. Я серед друзів».

За матеріалами сайту www.bbc.com.

Ляльки зображають тих людей, які колись тут жили.

Фото Дона Джорджа.

І м'ясні, і пісні – голубці смакують всі!

● **СКУШТУЙТЕ!** Ця страва української кухні готується з листя свіжої чи кислої білоголової капусти та начинки з м'яса, рису чи гречки, кукурудзяної або пшоняної крупи, картоплі, квасолі, грибів, цибулі, моркви та прянощів. А ще ж загортають фарш у пекінку чи савойську капусту, бурякове та виноградне листя... Зважаючи на такий широкий асортимент інгредієнтів, варіантів голубців – теж величезне різноманіття. А ще ж любляють їх у Східній Європі та на Середньому Сході, де, звісно, є свої особливості й секрети. Тож, напевно, за всіма рецептами голубців і за все життя не перепробуєш...😊 Але найцікавіші, на наш погляд, рецепти пропонуємо вашій увазі

КАПУСТЯНИЙ ПИРІГ «ЛИСТКОВИЙ ГОЛУБЕЦЬ»

Інгредієнти: 1 капуста білоголова, 600 г свинячого або яловичого фаршу, 300 г помідорів, 200 мл бульйону овочевого, 100 г рису, 1 цибулина, 1 ст. л. селери, 2 зубчики часнику, зелень, кмин, чорний перець, сіль — за смаком.

Фото golappravda.blog.

Приготування. З помідорів зняти шкірку, попередньо обливши їх окропом, і нарізати маленькими шматочками. Так само подрібнити цибулю та селеру, а часник розтерти з сіллю або пропустити через прес. Промити рис і змішати його з фаршем. Посолити й приправити. Додати вже підготовлені овочі та 100 мл овочевого бульйону. Все перемішати й залишити у холодильнику на пів години. Капустину розібрати на листки, відваривши її у воді з сіллю, зрізати великі грубі прожилки біля основи листків. Форму застелити фольгою або папером для випікання (дно і бортики). Викласти листя капусти, потім фарш. Так чергувати пласти, поки не закінчаться інгредієнти. Кожен шар поливати бульйоном. Зверху – листя капусти. Накрити фольгою і випікати в духовці, розігрітій до 190 градусів, загалом близько 50 хвилин. Через 40 хвилин дістати пиріг, посипати тертим сиром, і допекти ще 10 хвилин. Подаючи на стіл, прикрасити листковий голубець зеленню.

«ЗАКАРПАТСЬКІ»

Інгредієнти: 1 велика капуста (3 кг), 1 кг свинячої корейки, 150 г смальцю, 3 великі цибулини, 150 мл сметани, 2 ст. л. томатної пасты, перець, сіль.

Приготування. З капусти вирізати серцевину так, щоб листя не розсипалося. Покласти її в каструлю з підсоленим окропом і варити на слабкому вогні кілька хвилин. Коли схолоне, відокремити листки і позрізати потовщення. Цибулю

Фото zachoplemya.blogspot.

покряяти соломкою і підсмажити на смальці. М'ясо нарізати тонкими скибочками, відбити, посолити і поперчити. На листок покласти скибку м'яса, протушковану в жирі цибулю, загорнути рулетиком і сховати краї.

Дно каструлі застелити капустяним листям, скласти голубці, зверху теж накрити листям, залити підсоленим окропом, додати смалець, що залишився, і варити на слабкому вогні 1,5 години. Для заправки змішати томатну пасту зі сметаною, залити голубці і поставити в гарячу духовку на 30–40 хвилин.

«ПОЛІСЬКІ»

Інгредієнти: 1 велика головка капусти, 8–10 великих картоплин, 1 велика цибулина (або 2 маленькі), 5 ст. л. манки, сіль та спеції – за смаком.

Фото fishki.com.

Приготування. Пропарити в підсоленому окропі капусту, розібрати її на листки, зрізати товсті прожилки. Картоплю почистити, помити і натерти на середній тертці, рідину не зціджувати. У невеличкій каструльці зварити манку на 0,5 л окропу. Вкинути гарячу кашу до тертої картоплі (саме завдяки цьому начинка буде м'якою і пухкою), підсмажену цибулю, сіль, перець. Начинка виходить дещо рідкувата, але при варінні в голубцях швидко стягується. Дно широкої каструлі встелити капустяним листям. Начиняти підготовлені листки картопляним фаршем, загортати і щільно складати голубці в каструлю, не наповнюючи її до самого верху, аби при варінні рідина не вихлюпувалась. Залити гарячою підсоленою водою і варити близько години після закипання на спокійному вогні. Перед подачею на стіл голубці підсмажити з цибулею. Смакуватиме ця страва і з грибною підливою, і з підсмаженими шматочками бекону та півкільцями цибулі.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

- – Люба, що у нас сьогодні на вечерю?
- Дуже ліниві голубці!
- Це як?
- Капуста на балконі, фарш у морозилці!

фото vek-ritual.com

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

● Назва наїдку походить від слова «голуб», тож, ймовірно, пов'язана із приготуванням цих птиць на вертелі чи решітці, при цьому їх загортали у капустяне листя, щоб не горіли. А згодом тушки голубів замінили подрібненим м'ясом із крупами.

● У Великому Бичкові (Рахівський район Закарпаття) під час відзначення у серпні 2018-го 645-річчя заснування селища провели гастрономічний фестиваль «Бичківські голубці». Місцеві господині представили понад 50 видів цієї страви: класичні, зі шкварками, грибами, весільні, у хроновому та виноградному листі, з чорносливом, локшиною, морквою «по-корейськи», навіть солодкі.

фото pmg.ua

«ВАРШАВСЬКІ»

Інгредієнти: 1 невелика головка квашеної капусти, 1 скл. квасолі, 1 цибулина, сіль, чебрець, перець мелений червоний – за смаком, олія.

Приготування. Квасоллю замочити на 8–10 годин, після чого воду злити, квасоллю перебрати і зварити до м'якості, додавши чайну ложку олії. Квашену капустину розібрати на листки, серединку дрібно нарізати. Подрібнену цибулю спасерувати на олії, додати варену квасоллю, заправити за смаком зеленню чебрецю і посолити. Викласти фарш на капустяне листя, загорнути конвертиком, укласти щільно в змащену олією і встелену шаром подрібненої капусти форму, залити рідиною, в якій варилася квасоля, і додати трохи капустяного розсолу. Запекати в духовці за помірної температури до випаровування води. Подаючи до столу, полити голубці олією і посипати червоним меленим перцем. Смакуватиме також із кетчупом.

фото gazeta.ua

на 5–7 хвилин. Потому виняти з води і просушити на паперових чи полотняних рушниках. Для фаршу перевернути м'ясо, одну цибулину, одну морквину, петрушку і кінзу. Якщо немає свіжої зелені, можна покласти суху. Рис промити, додати до фаршу і ретельно перемішати. На буряковому листі центральну жилку легенько відбити кухонним молоточком, загорнути фарш і скласти голубці в каструлю. З цибулі та моркви приготувати засмажку, всипати її в каструлю, додати нарізаний помідор, розведену в гарячій воді томатну пасту (голубці мають бути повністю покриті), зверху покласти прес, щоб вони не піднімалися, і на маленькому вогні тушкувати 50 хвилин.

ЗАПІКАНКА «ЛЕДАЧИЙ ГОЛУБЕЦЬ»

Інгредієнти: 1 кг капусти, 700 г яловичого фаршу, 2 цибулини, 1–2 морквини, 3 помідори, 3 ст. л. сметани, 2 ст. л. панірувальних сухарів або манної крупи, сіль, чорний перець (мелений) та приправа до м'яса — за смаком.

фото vseznayko.com

Приготування. Моркву натріть на грубій тертці, цибулю наріжте дрібними кубиками. Додайте до овочів сметану, фарш, посоліть і поперчіть начинку, добре вимішайте. Дрібно нашинкуйте капусту, посоліть і розімніть її руками. Форму для випікання змастіть маслом, щедо притрусіть сухарями чи манкою, викладіть капусту і фарш, чергуючи пласти (перший і останній – капуста). Помідори покрийте кружальцями, викладіть зверху на запіканку. Присоліть і змастіть верх сметаною. Накрийте форму фольгою і печіть протягом 35–40 хвилин при температурі 200 градусів. Потому зніміть фольгу і випікайте ще 15 хвилин. Подавайте страву гарячою разом зі сметаною або з улюбленим соусом.

ДОЛМА «БАЛКАНСЬКА»

Інгредієнти: листя молодих бурячків, 300–400 г фаршу свинячого, 2 морквини, 2 цибулини, 4 помідори, 0,5 скл. рису, 70 г томатної пасти, сіль, перець чорний, лист лавровий.

Приготування. Бурякове листя вимити, повідрізати стебла, скласти в каструлю і залити окропом

фото youtube.com

- – За офіційними даними, середня зарплата в країні становить 437 євро.
- Що значить середня?
- Це, приміром, урядовець їсть м'ясо, а народ – капусту. В середньому виходить, що всі ми ласуємо голубцями!

Були брат і сестра...

Початок на с. 28

Ольга ЧОРНА

— Звісно, вміють. По-своєму...

Любава вступила до педучилища. Не встигли Катерина з Остапом натішитися. Спершу занедужав чоловік. Трохи побув у лікарні й відійшов. У селі казали: надірвався від роботи. Гарував день і ніч.

Катерина тужила за Остапом. Добрим був, словом не зобидив. Почали дошкуляти болячки, змарніла, подалися мати.

— Степане, синку, пильнуй за Любавою, — просила. — Якщо треба — спину. Коли треба — допоможи. Ти ж старший. Та й собі дружину знайди...

— Добре, мамо. Але що це ви говорите так, наче...

— Знаю, сину, що кажу. То обіцяєш дбати про сестру?

— Обіцяю...

Любава крутила братом, як хотіла. То обновку випросить, то грошей. Якось завела розмову:

— Чула, ти з Оксаною Марковою зустрічаєшся. А вона до міста на роботу їздить. Думаєш, там нікого не має?

— З нашого села багато хто в місті працює. То й що?

— А те, що її наші хлопці оминають. Бо на заводі не з одним шури-му-

ри крутила.

— Звідки ти знаєш?

— Від дівчат чула. Оксанка сама хвалилася.

— Справді?

Степан сестрі повірив. Любава по-тай раділа. Їй було не до вподоби, що в братовому житті може з'явитися кохана: приведе її в батьківську хату і дбатиме не про сестру, а про свою дружину.

— Ні, ні! — мовила до себе. — От, коли вийду заміж, тоді хай що хоче робить.

Коли почав зустрічатися з Ніною із сусіднього села, Любава знову втрутилася в братову долю. Тоді там новий завклубом з'явився. А Ніна в бібліотеці працювала. От і пішли чутки, що не може вибрати між ветеринаром та завклубом. Сусідка відкрила «таємницю» Степанові. Не зі зла. Тітка Надя хлопця поважала, шкодувала, що без батька-матері залишився.

— Плітки то все, — махнув рукою Степан.

— Дуже ти довірливий. А кажуть...

— От і запитаю Ніну, що кажуть...

Степан завів із дівчиною мову про суперника, коли в тої настрою не було. Від районного керівництва за щось перепало.

— А я не думала, що ти всякі плітки слухаєш! — випалила у відповідь. — Тихий, добрий... Правду ка-

жуть: в тихому болоті...

Ніна таки згодом вийшла заміж за завклуба. А той неабияким гулякою виявився. Скільки разів пошкодувала, що на Степанові тоді злість зіграла. А Любава зловтішалася: «Ба-чиш, братику...».

Закінчила навчання. Влаштувала в місті на роботу. Знайшла нареченого.

— Степане, я заміж виходжу! Ну, радій за мене! Мирослав... він найкращий. Ми розпишемось. Організуємо вечірку. От тільки...

— Грошей треба? Я допоможу. Не хвилюйся. Головне, аби ти щасливою була.

— А то правда, що Лідка, та, що свого пияка ледве позбулася, на тебе око поклала?

— Та ні. В них теля чогось наїлося. Ледве врятував. Ліда з донькою приходили віддячити. Малина в нас зародила рясно, то я сказав, хай рвуть, ласують.

— Нового батька малій шукає? Ну-ну...

Любава зустріла Лїду, коли йшла на автобусну зупинку.

— Чула, ти до мого брата зачастила?

— Відчепися. Ти ж не даси йому ні з ким жити. Всі знають: крутиш ним, як циган сонцем. Інший вставив би тобі мізки. А Степан добрий. І це ти плітки разом зі своєю подругою розпускала. Вона Ніні зізналася. Певно, Степан і духом не відає про твої витівки. Пора йому очі відкрити.

— Не смій лізти в нашу родину!

— Нема в тебе совісті, Любаво.

Фото vladtime.ru.

“
Любаві було не до вподоби, що в братовому житті може з'явитися кохана: приведе її в батьківську хату і дбатиме не про сестру, а про свою дружину.

МУЛЬТЛЯНДІЯ

№ 2 (46)

Сторінка для наймолодших

«Сезон полювання»

Дітки, ви бережете тварин? Знаєте, їм дуже нелегко живеться... Веселі друзі, котрі завітали сьогодні до нас, покажуть, що в лісі повно небезпек, і людині не можна ставати на заваді звірам

ВІЗИТІВКА

«Сезон полювання» – мультфільм-комедія 2006 року. Згодом у прокат вийшли ще чотири частини. Ведмідь Буг, що мешкав із дівчиною Бет, допоміг оленю Еліоту втекти від мисливця. Потім вони розважалися в магазині і все там розтропили, тож Бет мусила відвезти Буга в ліс.

Ведмідь потоваришував із іншими тваринами. І ось відкрився сезон полювання, але звірі з неймовірними пригодами і веселоцями прогнали мисливців із лісу.

Будьте уважні

У сітці з букв знайдіть назви диких тварин, зображених на полях. Слова можуть «ламатися» у різних напрямках, але не по діагоналі.

Хоч у нього шуба є,
Та як холод настає,
Він не їсть і не гуляє,
А в барлозі спать лягає.

(Ведмідь)

Загадки

Ця тварина має роги –
Наче дерево розлоге,
Носить їх вночі і вдень,
Лісовий король...

(Олень)

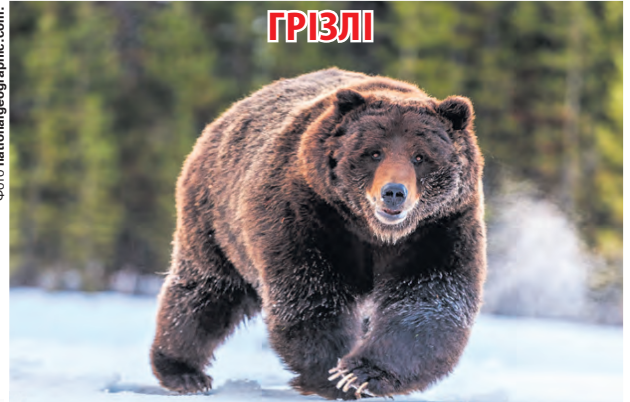
Знайдіть 10 відмінностей

Записник цікавинок

ГРІЗЛІ

фото nationalgeographic.com.

Найбільший і найлютіший ведмідь, найнебезпечніший ворог будь-якого мисливця.

Важить до 500 кг і, ставши на задні лапи, досягає трьох метрів у висоту.

Сила укусу – до 230 кг.

Довжина кігтів – до 15 см.

Харчується переважно рослинною їжею.

До зимової сплячки «нагулює» до 180 кг підшкірного жиру.

З легкістю перепливає широкі річки. Уміло ловить рибу.

На сьогодні грізлі перебувають під охороною і мешкають у національних парках США.

ПІЛЬНИМ ОКОМ

Розташуйте літери у правильній послідовності по кольорах – дізнаєтеся, хто такі в мультяшці Шоу і Бет.

(Такса)

- Ця собачка, мов сосиска, –
- Ніс від хвостика не близько.
- Коротенькі лапки має
- І потішно виглядає.

Домашнє завдання

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, місячник
«Читанка для всіх» з позначкою «Мультяндія»,
електронна скринька chytanka77@gmail.com,
viber 0996634540.

chytanka77@gmail.com

viber 0996634540.

Сторінку підготувала Олесья БАНАДА.

РОЗУМОВА АТАКА

												Америк. кіно-актор ... Пітт
		Житло деяких тварин		Душа і дух людини		Автор роману «Консуло»		Великий музичний твір для хору		Українс. телеведучий Дмитро ...		
						Виступ у цирку						
	Важіль, що хитається на осі	«... як сокол, а гострий, як бритва»		Українс. співачка, ведуча Мішель ...								
								Острів в Індійському океані				
	Острови біля берегів Африки											Мушкетер Дюма
		Фігура в гімнастиці		Насичений вуглеводень		Народний танок зі співом						
	Грецький футбольний клуб	Справжнє ім'я Джамалі		Рослина без коренів і квіток						Гірський масив в Азії		Америк. винахідник телефона
	Актор			Вулкан в Японії								Втрата здатності пересування
				Дорожній ..., механічний ...						Роман Гончара «Людина і ...»		Велика морська тварина
	Солодкий пилкок квітки		Роман Мушкетика		Вузька, довга щілина в дереві		Рід найбільших раків		Армійський спортклуб			
			Довга, вузька паперова стрічка									
	Нещастя, лихо				Карликовий буйвол		Льодовик на Алясці	Штат в США	Підрозділ зв'язку			
				Набір святих Книг								Божество Стародавнього Єгипту
	Відома комедія «... вдома»	Острів в Індонезії		Текстильний банан					Символ захисту Етнічна група			
			Офіційне свято у Греції День ...		Клоунський номер у цирку							Пусковий елемент двигуна
	Танцмайданчик при кафе					Дочка Тантала у грец. міфології		Держава в Азії	Пісня в опері			
					Грошова одиниця Давньої Русі							
		Українс. ведучий Максим ...		Річка у Франції		Початок літочислення			Жанр літературних творів			
												Римська кіннота
												

Так тепло на душі від цього холодного фарфору...

- **МАЙСТЕР-КЛАС** Із такого пластичного матеріалу можна виготовити неперевершено красиві речі: ляльки, намиста, закладки, брошки, підвіски, сережки, прикрасити кружки, блокноти, рамки, зробити квіткові композиції тощо

Такий декор зараз у моді і доречний в інтер'єрі будь-якого стилю. А найпоширеніший вид виробів із полімерної глини чи холодного фарфору — квіти.

Цей матеріал можна придбати в спеціальних магазинах декоративно-го мистецтва. Зазвичай він білого кольору. Готовий виріб потім розмальовують. У випадку, коли фарбу додаєть в масу до формування квітки, бажано мати кількість матеріалу із запасом,

бо якщо його не вистачить, то буде непросто отримати такий же відтінок.

Квіти сакури для кольє і сережок

Знадобиться холодний фарфор рожевого, білого і зеленого кольорів, ніж та інструменти для роботи з глиною (або підручні засоби), тонкий дріт, маленький бісер, допоміжні матеріали для біжутерії (карабіни, намистини тощо).

Послідовність роботи: спочатку сформуємо квіти і листки окремо, випалимо їх, а потім з'єднаємо у виріб.

Усі фото remontpnevmo.com.

Для квітів сакури необхідно забезпечити плавний колірний перехід від насиченого рожевого в серцевині квітки до білого на кінчиках пелюсток. Отвори для кріплення слід зробити до випалу. Випалювати 15–20 хвилин при 130–135 градусах.

Розімніть білий фарфор. Сформуйте три квадратики. До одного з них додайте трохи рожевого. Розріжте по діагоналі і поміняйте половинки місцями. Наріжте впоперек і змішайте однакові шматочки один з одним, як показано на фото. В результаті отримаєте брусок, що відрізняється відтінком. Розкладіть їх за ступенем насиченості і складіть від білого до найбільш яскравого рожевого, з'єднайте блоки і розтягніть їх. Наріжте однакові заготовки, сформуєте пелюстки. Складіть їх у квітку і за допомогою зубчикстики зробіть по центру заглиблення.

За таким же принципом зробіть чашечку-листочок, складіть разом із квіткою. Перед випалюванням вставте всередину дріт так, щоб його краї виходили через серцевину. Після випалу на цей дріт нанижіть намистинку і закріпіть клеєм, це буде тичинка. Кінець дроту згодиться для кріплення квіток до кольє, яке можна оформити так, як показано на світлині, або на свій смак.

● До речі

Холодний фарфор дуже легко зробити в домашніх умовах, що істотно знижує витрати.

Для цього в каструлю влити 1 склянку клею ПВА, поставити на середній вогонь, відразу ж додати 1 столову ложку дитячого крему і швидко перемішати. Потому влити 2 столові ложки гліцерину, знову добре вимішати і, постійно помішуючи, всипати 1 склянку крохмалю. Ретельно мішати, поки маса загусне й утвориться грудочка, яку слід викласти на щедру змащену кремом тарілку або просто на стіл (також змащений). Коли трохи охолоне, вимістити, щоб суміш стала однорідною, як пластилін.

Фото detki.co.it.

хтось пригощав смаколиком, з братом не ділилася.

— Це б тобі хлопцем народитися! — сварила мати Любаву. — За що

“
Додалося батькам клопоту, коли донька пішла до школи. Ще місяця не провчилася, а вже вчителька нарікала.

ти штовхнула Василька? З сусідами треба добре жити. А ти...

Дівчина відповідала мовчанкою. А потім підстерігала свого однокласника, аби «відплатити» за те, що поскаржився... Додалося батькам клопоту, коли донька пішла до школи. Ще місяця не провчилася, а вже вчителька нарікала.

— Яка ж ти досада! — шпетили Любаву. — Що з тебе виросте?

Єдине, що втішало, дівчина добре вчилася.

...Степан закінчив ветеринарний технікум. Сестра брала його на кпини:

— Краще б ти людей лікував, а не тварин. Це брудна робота.

— Нічого ти не тямиси, — захищався брат. — Тварини все відчувають, розуміють і можуть бути вдячні не гірше за людей. От, наприклад...

— Досить, досить... Бо договоришся до того, що тварини розмовляти вміють.

Були брат і сестра...

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** Братик Степанко та сестричка Любава. Так їх у селі називали. Стьопа був для дівчинки і старшим братом, і нянькою. Доглядав малу, коли батьки працювали – Катерина на фермі дояркою, Остап трактористом

Ольга ЧОРНА

Трохи дивне ім'я теж вибрав Степан — десь почув, сподобалося. Коли маленька народилася, хлопчик уже в другому класі вчився. Характери в дітей були різні. Степан — спокійний, добрий. Любава — гостра на язик, запальна. Якщо

дидася, хлопчик уже в другому класі вчився. Характери в дітей були різні. Степан — спокійний, добрий. Любава — гостра на язик, запальна. Якщо

Продовження на с. 22–23

Рецепти страв, які зроблять ваш вечір незабутнім (с. 22–23)

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

13 лютого 2020 року №2(16) Ціна 10 грн

Лілія Сандулеса любить число «СІМ» і цим дратує свого шостого (!) коханого

- **осовість** Зірка 1990-х тільки офіційно була заміжня чотири рази! Зараз їй за 60, і вона запевняє, що, як і завжди, готова до нових почуттів (с. 3–5)

Одна з найбагатших жінок світу Мелінда Гейтс

«Коти не могла ходити, Саша носив мене на руках»

• **НЕДУЖА НАПЕРЕНІ** Вони розлучилися в найважливіший момент життя — після народження їхнього першого дитини

Вже у продажу!!!

Читайте у лютому випуску іншого нашого видання
«Так ніхто не кохав»

Лілія Сандулеса любить число сім і цим дратує свого шостого (!) коханого

Як перевірити, чи любить вас ваш чоловік

На весіллі наречений встав з інвалідного візка і рушив назустріч своїй обраниці

Дружина Білла Гейтса підкорила його серце тим, що обіграла у математичній грі

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!